

10de kongevalgte Medlem syntes at foretrække dette fremfor Statstilskud — fik saa begge Dele, gif saa over til Statstilskud alene og endte med at tage Statstilskudet væk for at lade Byrden hvile paa Arbeidsgiveren alene. Jeg er i Principet tilbøielig til at mene, at det er det Bedste, at den hviler paa Arbeidsgiveren alene. — Med Hensyn til Loven i sin Almindelighed skal jeg kun sige dette. Hvad Enkelthederne angaar, kan der vist fremtættes Betæneligheder ved flere af dem, og blandt Andet veed jeg virkelig ikke, hvorledes det vil komme til at forholde sig med Fiskerne, som den hvitærede Minister har taget med tillige med de Søfarende. Da nu f. Ex. Vesterhavsfiskerne, og det gjælder maasse ogsaa i Landets øvrige Egne, fiske paa Andel, saaledes at det er Gaardmændene, der eie Redstaberne, medens de Andre levere Arbeidet, saa kan man spørge: arbejde de for sig selv, eller arbejde de under disse Forhold for Andre? Skal det under disse Forhold siges, at de arbejde for sig selv, bliver det saa godt som ingen af Vesterhavsfiskerne, der ville komme ind under Loven. I det Hele taget vil det vist nok kun blive ganske Enkelte. Der ligger vist ikke saa lidt i de Betragtninger, som ere fremtatte, at der er noget Betæneligt ved blot at udsøndre disse, som arbejde for Andre. Der maatte vel være en Maade, paa hvilken de Andre kunde tages med, den Klasse Folk, der arbejde for sig selv, saaledes at de ogsaa kunde komme ind under Forsikringen; det er i alt Fald værd at overveie. Det kan ikke være Andet, hvor man i den Grad, som Tilfældet er her, staar ved noget Nytt, at der saa maa være stor Sammen til Stede, og jeg vil derfor ønske, dersom vi kunne overhovedet blive enige om Loven, at man da vil give den kortere Varighed for at begynde med en Prøve. For Næsten have vi ved at vente saa længe, inden vi have begyndt at tage fat, kunnet overspringe et Led af det, som det tydske Rige har gennemgaaet, og andre have gennemgaaet, nemlig det, at man dels har udstrakt Erstatningsansvaret for Arbeidsgiverne og dels lagt Bevisbyrden over paa Arbeidsgiveren lige overfor Arbeiderne, saaledes, at naar en Arbeider forulykkes, paa hviler det Arbeidsgiveren at føre Bevis for, at han og hans Folk ingen Skyld havde deri. Det vil erindres, at Mindretallet —

saa vidt jeg husker — i Arbeidertommisjonen af 1875 mente, at det var Veien, man skulde gaa. Det var den Veien, man først gif i Tydskland, men den førte, som berørt af det ærede 10de kongevalgte Medlem, til saa mange Processer, Stridigheder og juridiske Vidtløftigheder, at man snart blev kjed deraf. Derfor slog man ind paa den Veien, som man nu har fulgt i Loven af 6te Juli 1884, hvortil der for Næsten har sluttet sig senere Love, idet denne Lov stadig er udvidet. For Næsten synes det ikke at være et daarligt Tegns paa den tydske Lovs Brugbarhed, at de Forbund, som i Følge Loven skulde staves tilveie, om ikke ad Frivillighedens Veien, saa ved Tvang, saa vidt jeg veed ere komne til Stede efter en meget stor Maalestok, saa det blev kun ganske Faa, som Regjeringsmagten selv blev nødt til at skaffe til Veien. — Hvad enten man synes om den Veien, de ere gaaede i Tydskland, eller ikke, maa man dog føle en vis Beundring overfor det store Arbeide, som der er udført i ganske saa Nar. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høie Things Overveielse.

Martensen: Jeg kan i det Væsentlige slutte mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede 10de kongevalgte Medlem (Goos) og fra det ærede 3die Medlem fra 2den Kred (Schlegel), og navnlig finder jeg, at der er noget Uheldigt i den Tanke, at det kun er de Arbeidere, som arbejde for Andre, der ville blive hjulpsne ved denne Lov, og derimod ikke den meget talrige Klasse af Arbeidere, som ikke ere saa heldigt stilled, men som arbejde for sig selv og derfor ikke ville komme i Betragtning. Jeg skal navnlig tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til, at den hvitærede Indenrigsminister i Lovforslaget har medtaget Søfolk og Fiskere, thi det er navnlig i disse Næringsveie, at denne Forskiel vil træde stærkt frem. Det er allerede bemærket af flere ærede Talelere, at Fiskerne for Størstedelen arbejde for sig selv, og blandt den Næringsklasse foresalder vist de allerfleste Ulykkestilfælde. De ville altsaa ikke faae nogen Gavn af en saadan Lov om Sikkring mod Ulykkestilfælde, og dersom man ordnede det paa en anden Maade, dersom man lod de Beløb, der af Samfundet skal tilveiebringes for at sikke Ar-